

Przedmowa

Podjmując się próby analizy aspektów prawnych taryfikowania w ciepłownictwie autorzy starali się wyjść naprzeciw potrzebom praktycznym wynikającym z licznych problemów powstających pomiędzy koncesjonowanymi przedsiębiorstwami ciepłowniczymi, regulatorem i odbiorcami. Celem założonym przez autorów opracowania było przeanalizowanie obecnych regulacji prawnych i skonfrontowanie ich z praktyką regulacyjną Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Do kluczowych zagadnień problemowych poddanych analizie należy zakres kompetencji ustawowych regulatora, pojęcia kosztów uzasadnionych, uzasadnionego zwrotu z kapitału w procesie taryfikowania sektora ciepłowniczego. Autorzy wskazują na te normy prawne, które budzą najwięcej kontrowersji, również natury konstytucyjnej. Zdaniem autorów niektóre z norm powinny być poddane przeglądowi, a następnie należy rozważyć poddanie tych norm nowelizacji. Jako metodę przyjęto analizę orzecznictwa i wypowiedzi doktryny i praktyki w tym zakresie. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż literatura przedmiotu w dużej części składa się z wypowiedzi przedstawicieli regulatora publikowanych w Biuletynie URE. W związku z powyższym wypowiedzi te z natury rzeczy dokonywane są z punktu widzenia regulatora i uwzględniają jego zapatrywania. Wypowiedzi przedstawicieli doktryny lub sektora ciepłowniczego nie są liczne. Podkreślić warto pionierski w tym zakresie dorobek prof. *Anny Walaszek-Pyziol* dostrzegającej zarówno praktyczne problemy taryfowe, jak i problemy związane z konstytucyjnością niektórych rozwiązań prawa energetycznego w zakresie działalności regulatora.

Poza zakresem opracowania pozostają problemy ekonomiczne taryfikowania w ciepłownictwie.

Niepokój budzi znaczna dekapitalizacja sektora ciepłowniczego prowadząca w konsekwencji do obniżenia bezpieczeństwa energetycznego odbiorców, rozumianego jako zapewnienie ciągłych i niezawodnych dostaw ciepła dla odbiorców w cenach akceptowalnych dla tych odbiorców. Postępowanie administracyjne w przedmiocie zatwierdzania taryf jest zaś często długotrwałe i stanowi swoistą próbę sił między regulatorem a przedsiębiorstwem ciepłowniczym. W krótkiej perspektywie działania takie prowadzą do doraźnego obniżenia ceny wynikającej z taryfy dla odbiorców, w dłuższej jednak perspektywie następuje dalsza dekapitalizacja majątku przedsiębiorstw ciepłowniczych, co w konsekwencji spowoduje konieczność poniesienia w przyszłości znacznych nakładów inwestycyjnych, a zatem znaczny wzrost cen taryf. Nie bez znaczenia pozostaje również ryzyko regulacyjne brane pod uwagę przez potencjalnych inwestorów w sektorze ciepłowniczym.

Promocja ciepła systemowego jako jednego z najbardziej efektywnych źródeł zaopatrzenia w ciepło nie może być oderwana od rozwiązania podstawowych problemów prawnych sektora, w tym szczególnie regulacyjnych. Z tych względów niniejsze opracowanie, zajmujące się jedynie aspektami prawnymi taryfikowania w ciepłownictwie w zamyśle autorów ma być nie tylko pomocną pozycją dla zarządów przedsiębiorstw ciepłowniczych, i osób zajmujących się bezpośrednio przygotowaniem wniosków taryfowych, ale mieć na celu również wywołanie dyskusji w sprawie istniejącej praktyki taryfikowania i ewentualnych zmian w tym zakresie.

Katowice, styczeń 2010

Autorzy